

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

P8_TA(2016)0252

Zwiększanie innowacji i rozwoju gospodarczego w przyszłym zarządzaniu gospodarstwami rolnymi w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie zwiększania innowacji i rozwoju gospodarczego w przyszłym zarządzaniu gospodarstwami rolnymi w Europie (2015/2227(INI))

(2018/C 086/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005,
- uwzględniając międzynarodową ocenę wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój przeprowadzoną pod egidą ONZ z udziałem FAO, GEF, UNDP, UNEP, UNESCO, Banku Światowego i WHO,
- uwzględniając protokół ustaleń między Komisją Europejską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) podpisany dnia 14 lipca 2014 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowaną „Deficyt białka w UE: jak rozwiązać istniejący od dawna problem?”⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 czerwca 2012 r. w sprawie europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie patentów i praw do ochrony odmian roślin⁽³⁾,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0163/2016),

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 58.

⁽²⁾ Dz.U. C 193 z 30.6.2012, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0473.

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- A. mając na uwadze, że Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) szacuje, że przewidywany wzrost światowej populacji do 9,1 mld do 2050 r. będzie wymagał zwiększenia do tego czasu o 60 % produkcji żywności, która powinna być bezpieczna i wysokiej jakości, oraz zwiększenia o 24 % plonów w krajach rozwiniętych, przy jednoczesnym zachowaniu zasobów dla przyszłych pokoleń oraz zapobieganiu marnowaniu żywności i stratom żywnościowym, które obecnie szacuje się na ponad jedną trzecią światowej produkcji; mając na uwadze, że według szacunków FAO do 2050 r. powierzchnia gruntów ornych zwiększy się zaledwie o 4,3 %, co będzie wymagało lepszego gospodarowania zasobami naturalnymi w celu przeciwdziałania między innymi degradacji gleby;
- B. mając na uwadze, że na całym świecie odnotowuje się spadek naturalnej wydajności i żyzności gruntów wywołany ich degradacją, zwłaszcza erozją "gleby, wynikającą z utraty funkcji ekosystemowych, takich jak tworzenie się warstwy ornej, humifikacja, zapylenie, retencja wody i obieg składników odżywczych; mając na uwadze, że panuje szeroki konsensus co do konieczności rozwiązania tego problemu i utrzymania oraz poprawy wydajności przez nowatorskie zwiększenie efektywności takich funkcji ekosystemowych, aby zapewnić odporność na zmianę klimatu;
- C. mając na uwadze, że według ONZ osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju będzie wymagało podwojenia wydajności produkcji rolnej do 2030 r., a jednocześnie sektor rolno-spożywczy będzie musiał dostosować się do zmiany klimatu i zmiennych warunków pogodowych oraz ulepszyć ekosystem, podnieść jakość gleby i ograniczyć do minimum utratę różnorodności biologicznej; mając na uwadze, że w tym celu należy przyznać priorytet wykorzystaniu preparatów mikrobiologicznych zwiększających żyzność gleby; mając na uwadze, że cztery z ośmiu milenijnych celów rozwoju ONZ dotyczą rolnictwa;
- D. mając na uwadze, że wzrost populacji, wyższe średnie dochody oraz zmieniające się zachowania konsumentów będą prowadzić do zmiany preferencji żywieniowych i spowodują w szczególności wyższe zapotrzebowanie na przetworzoną żywność i białka zwierzęce, takie jak mięso i nabiał;
- E. mając na uwadze, że należy podnosić jakość życia osób pracujących w rolnictwie oraz społeczeństw na obszarach wiejskich;
- F. mając na uwadze, że pomimo licznych wyzwań i rosnącej liczby norm, które muszą uwzględniać rolnicy, oraz pomimo spadku rezerw zasobów techniki rolniczej oraz znacznego spowolnienia tempa wzrostu nawadnianych terenów, konsumenci UE nigdy dotychczas nie przeznaczali tak niskiego odsetka dochodów na żywność, jak czynią to obecnie; mając na uwadze, że skutkiem obecnego pogorszenia koniunktury gospodarczej są wyższe poziomy ubóstwa, co często zmusza unijnych konsumentów do szukania pomocy w bankach żywności;
- G. mając na uwadze, że FAO w swojej istotnej publikacji zatytułowanej „The State of Food and Agriculture” („Sytuacja w zakresie wyżywienia i rolnictwa”) zauważa, że kobiety wnoszą znaczący wkład w gospodarkę wiejską we wszystkich regionach i że role, które odgrywają, różnią się w zależności od regionu, a pomimo to nadal mają one mniejszy niż mężczyźni dostęp do zasobów i szans koniecznych dla zwiększenia swojej produktywności;
- H. mając na uwadze, że konsumenci wymagają produkcji żywności opartej na wyższych standardach i wartościach środowiskowych i zdrowotnych oraz o wyższej jakości, podczas gdy sektor rolnictwa musi wprowadzać zróżnicowanie i innowacje, aby zapewniać bezpieczną i przystępną cenowo żywność wysokiej jakości wszystkim obywatelom przy jednoczesnym zagwarantowaniu godziwych i pewnych dochodów ich producentom;
- I. mając na uwadze, że produkcja gospodarstw rolnych musi wzrosnąć i poprawić się przy mniejszych zasobach ze względu na presję na zasoby naturalne i powiązany z nią wpływ na różnorodność biologiczną, wrażliwość środowiska, zmianę klimatu, niedostatek gruntów, przy jednoczesnym wzroście światowej populacji i zmieniających się zachowaniach konsumentów; podkreśla, że nowatorskie rolnictwo powinno zapewnić ograniczenie śladu ekologicznego i wykorzystać optymalnie naturalne procesy oraz usługi ekosystemowe, w tym odnawialne źródła energii, a także zapewnić większą konsumpcję lokalnych produktów rolno-spożywczych;

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

- J. mając na uwadze, że bardziej efektywny pod względem wykorzystywania zasobów model rolnictwa, który lepiej zapewnia optymalne wykorzystanie produktów, ma kluczowe znaczenie dla sprostania wyzwaniom związanym ze zrównoważonym rozwojem wszystkich gospodarstw rolnych, niezależnie od ich wielkości, oraz dla lepszego ich wyposażenia w celu ochrony zasobów naturalnych i środowiska;
- K. mając na uwadze, że opracowanie bardziej zrównoważonych modeli rolnictwa, mających nie tylko zapewnić wyżywienie populacji, ale także wytwarzać towary i usługi o charakterze niespożywcym, posiada znaczący potencjał tworzenia miejsc pracy w każdym regionie, zarówno w sektorach związanych z żywnością (dla ludzi i zwierząt), jak i w sektorze biogospodarki, ekologicznych produktów chemicznych, odnawialnych źródeł energii, turystyki itp.; mając ponadto na uwadze, że te miejsca pracy bardzo często nie są zagrożone delokalizacją;
- L. mając na uwadze, że UE jest największym eksporterem produktów rolnych na świecie, co czyni sektor rolno-spożywczy kluczowym filarem gospodarczym Unii zatrudniającym 47 mln osób w 15 mln przedsiębiorstwach niższego szczebla w branżach takich jak przetwórstwo spożywcze, sprzedaż detaliczna i usługi, oraz przyczynia się do dodatniego bilansu handlowego wynoszącego 17 802 mln EUR, co stanowi 7,2 % całkowitej wartości wywozu z UE;
- M. mając na uwadze, że konkurencyjność i zrównoważony rozwój były kluczowymi priorytetami reformy WPR z 2013 r.; mając na uwadze, że zapewnienie bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność poprzez zwiększenie wydajności rolnictwa, zapewnienie rozsądnych i uczciwych cen rolnikom i konsumentom, o czym mowa w art. 39 TFUE, można najskuteczniej osiągnąć między innymi poprzez innowacje; przypomina, że zrównoważone i nowatorskie rolnictwo, wytwarzające produkty wysokiej jakości, przyczynia się do realizacji wielu horyzontalnych celów polityki przewidzianych w TFUE, a dotyczących ochrony środowiska i zdrowia; mając na uwadze, że przyszła konkurencyjność zależy między innymi od naturalnej wydajności i żyzności gleby zapewnianej dzięki naturalnym procesom i zasobom;
- N. mając na uwadze, że protokół ustaleń między Komisją a EBI podpisany dnia 14 lipca 2014 r. wyraźnie zachęca do dalszych inwestycji w innowacyjne rolnictwo, zapewniając instrumenty finansowe do promowania inwestycji w rolnictwo oraz uwzględniając wniosek Komisji mający na celu wspieranie i rozszerzanie narzędzi finansowych w sektorze rolnym w celu zwalczania wahań cen;
- O. mając na uwadze, że sektor rolny podlega częstym cyklom zmian służących zwiększeniu wydajności produkcji rolnej; mając na uwadze, że cykle te znacząco przyczyniły się do rozwoju gospodarczego rolnictwa do obecnego poziomu; mając na uwadze, że włączenie najnowszych technologii oraz dostosowanie i nowatorskie potraktowanie technologii istniejących, w tym podejście ekologiczne i agroekologiczne do praktyk rolniczych, przyniosą znaczne korzyści wszystkim gospodarstwom rolnym, niezależnie od ich wielkości; mając na uwadze, że akwakultura posiada niewykorzystany potencjał wprowadzania innowacji do tradycyjnych praktyk rolniczych poprzez zrównoważone wykorzystanie naturalnych zasobów morskich i oceanicznych;
- P. mając na uwadze, że ze względu na różne przyczyny strukturalne w niektórych państwach członkowskich wciąż istnieją duże obszary nieużytkowanych opuszczonych gruntów rolnych;
1. zauważa, że w rolnictwie zawsze opracowywano nowe praktyki, techniki i metody produkcyjne, które zwiększały wydajność, ulepszały możliwości dostosowania praktyk rolniczych do nowych i zmieniających się okoliczności i obniżały koszty produkcji; ponadto zwraca uwagę, że rolnictwo i leśnictwo stanowią zasadniczą część naszego świata przyrody, zapewniając usługi wykraczające poza produkcję żywności, i mogą być udoskonalane przez wspieranie nowych rozwiązań; jest przekonany, że innowacje są niezbędnym warunkiem utrzymania tego postępu;
 2. wyraża zdecydowane przekonanie, że rozwój gospodarczy i zrównoważona produkcja nie wykluczają się wzajemnie oraz że można je osiągnąć przede wszystkim dzięki innowacji, badaniom naukowym i rozwojowi, nowym modelom zarządzania i modelom biznesowym oraz lepszej agronomii; podkreśla potrzebę wspierania innowacji w technologii i zarządzaniu przez zapewnienie spójności i przejrzystości regulacyjnej oraz przestrzeni dla przedsiębiorczości; domaga się, by Komisja dopilnowała, by zostało to odzwierciedlone w przyszłej WPR oraz by innowacje zostały wyraźnie uwzględnione w przyszłych przeglądach i reformach odpowiednich aktów prawodawczych, w których więcej uwagi poświęcone zostanie nowym i młodym rolnikom stosującym nowatorskie pomysły i modele biznesowe; podkreśla fakt, że europejskie rolnictwo osiąga swój cel, wytwarzając wysokiej jakości produkty i usługi posiadające wysoką wartość dodaną wraz z zyskownymi i opartymi na wiedzy rozwiązaniami promowanymi w strategii „Europa 2020”; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie ocenę strategii dotyczącej biogospodarki z 2012 r. na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym,

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

którą Komisja ma wkrótce przeprowadzić, ponieważ odejście od paliw kopalnych i zwrócenie się w stronę odnawialnych źródeł energii przyczynia się do obniżenia kosztów energii ponoszonych przez rolników, umożliwiając im tym samym większe inwestycje na rzecz innowacji;

3. podkreśla, że rolnictwo może stanowić część rozwiązania dzięki ostrożnemu wykorzystaniu zasobów naturalnych i zapewnieniu różnorodności biologicznej, do czego kluczem jest promowanie innowacji; uważa, że praktyki rolnicze zależą od zasobów naturalnych i że należy zoptymalizować tę zależność oraz lepiej zrozumieć systemy produkcji, aby usprawnić systemy zarządzania; apeluje o zapewnienie naturalnej wydajności, produktywności i odporności naszych systemów rolnych w średniej i dłuższej perspektywie, a także o ograniczenie emisji; podkreśla znaczenie usprawnienia systemów produkcji poprzez lepsze dostosowanie upraw i systemów płodozmianowych i skuteczniejsze systemy zarządzania oraz wskazuje na znaczenie żyjącej gleby; wskazuje na potencjał tworzenia miejsc pracy, nie tylko w sektorze produkcji żywności, ale również w turystyce, biogospodarce oraz w sektorze ekologicznych produktów chemicznych;

4. bierze pod uwagę fakt, że unijny rynek żywności i rolnictwa jest jednym z najbardziej zintegrowanych rynków w Europie, oraz wzywa Komisję do opracowania i wprowadzenia w życie regulacji gwarantujących bardziej wyrównane warunki działania i uczciwą konkurencję w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego sektora rolnictwa i produkcji żywności we wszystkich państwach członkowskich;

5. zwraca uwagę, że małe i średnie rodzinne gospodarstwa rolne stanowią integralną część europejskiego sektora rolnictwa i przyczyniają się do stworzenia ożywionych społecznie i gospodarczo obszarów wiejskich, które wnoszą wkład w zachowanie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego; ponadto podkreśla, że te gospodarstwa rolne doświadczają niekiedy trudności w czerpaniu korzyści z zaawansowanych technologii i praktyk produkcji, które mogłyby zapewnić godziwe dochody i poprawić warunki bytowe oraz warunki pracy rolników, a także sprzyjać tworzeniu miejsc pracy o wysokich standardach; podkreśla, że w innowacyjności kryje się potencjał zwiększenia wydajności pracy i dochodów poprzez obniżenie kosztów produkcji i zapewnienie większej skuteczności przedsięwzięć; podkreśla, że posiadanie gruntów rolnych i dostęp do nich są kluczowe dla rolników i rodzinnych gospodarstw rolnych; opowiada się za poprawą atrakcyjności rolnictwa jako zawodu dla młodych mężczyzn i kobiet, między innymi poprzez poprawę dostępu do finansowania, technologii i programów wsparcia; apeluje o opracowanie nowych koncepcji biznesowych oraz wzywa Komisję do skuteczniejszego informowania rolników o możliwościach, jakie mają w tym zakresie; wskazuje na społeczne znaczenie rolnictwa, jego wkład w spójność społeczną i wpływ na walkę z wyludnieniem obszarów wiejskich, a także na nowatorskie usługi, jakie niesie ono społecznościom lokalnym, i rolę, jaką odgrywa w zachowaniu tradycyjnej wiedzy; podkreśla znaczenie dostępu do szybkich i pewnych usług internetowych oraz nowatorskich koncepcji dostosowanych do potrzeby wszystkich regionów znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak obszary górskie i peryferyjne w Unii, oraz domaga się, by Komisja uznała to za priorytet;

6. zachęca Komisję do przedstawienia rozwiązań mających na celu pobudzenie wykorzystywania systemów zarządzania opartych na ICT, monitorowania danych w czasie rzeczywistym, technologii czujników oraz systemów wykrywania w celu optymalizacji systemów produkcyjnych lub rolnictwa precyzyjnego, co może między innymi oznaczać dostosowanie do zmieniających się warunków produkcji i warunków rynkowych prowadzące do skuteczniejszego wykorzystywania zasobów naturalnych, lepszego monitorowania liczby etapów produkcji, zwiększenia wydajności upraw, zmniejszenia śladu ekologicznego, zużycia energii oraz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, lepszego zrozumienia zachowań zwierząt oraz poprawy ich zdrowia i dobrostanu; podkreśla również, że szersze wykorzystanie ICT jest kluczem do uzyskania rolnictwa bardziej zrównoważonego środowiskowo oraz podniesienia konkurencyjności tego sektora; zachęca w tym względzie Komisję do większego dostosowania różnych odnośnych dziedzin polityki w celu skuteczniejszego promowania systemów zarządzania ICT;

7. przypomina, że uproszczenie przepisów i rozszerzenie wytycznych dotyczących wdrażania działań w ramach WPR zachęciłoby rolników do stosowania bardziej zrównoważonych praktyk rolniczych;

8. jest przekonany, że informacje gromadzone za pośrednictwem robotyki, technologii czujników, automatycznej kontroli oraz innych innowacji technologicznych w kontekście technologii internetu przedmiotów i dużych zbiorów danych umożliwią monitorowanie w czasie rzeczywistym, lepszy przebieg procesu decyzyjnego oraz lepsze zarządzanie operacjami w całym łańcuchu żywnościowym; z zadowoleniem przyjmuje stworzenie grupy roboczej 06 ds. inteligentnego rolnictwa i bezpieczeństwa żywności w ramach Sojuszu na rzecz Innowacji Internetu Przedmiotów (Alliance for Internet of

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

Things Innovation – AIOTI) i podkreśla w tym kontekście znaczenie i stosowność europejskiego jednolitego rynku cyfrowego dla rolnictwa pod względem rozwiązywania problemów dotyczących interoperacyjności, norm w zakresie lepszej konwergencji i kwestii odnoszących się do własności, dostępu do danych osobowych i innych niż osobowe oraz ich wykorzystywania;

9. jest zaniepokojony niskim poziomem świadomości w zakresie potencjału dużych zbiorów danych i internetu przedmiotów oraz fragmentacją powiązanych systemów technologii, co zwiększa przeszkody w wykorzystywaniu i spowalnia wdrażanie, i jest zawiedziony powolnym przyjmowaniem technologii GPS; podkreśla, że ważne jest, aby nadać tym technologiom istotne znaczenie z punktu widzenia rolników; zwraca uwagę, że w UE obecnie wykorzystuje się jedynie 10 % technik wspomaganego naprowadzania, mniej niż 1 % pozycjonowania RTK i mniej niż 1 % technik zmiennego dawkowania; zachęca Komisję do ilościowego określenia korzyści dla środowiska i produkcji oraz do zapewniania świadomości, wiedzy i transferów technologii; wyraża zaniepokojenie, że niektóre państwa członkowskie ryzykują utratą części kwoty płatności bezpośrednich w 2018 r. z powodu braku rejestru gruntów, i sugeruje, aby Komisja udostępniła inteligentne narzędzia mające na celu przyspieszenie mapowania użytków rolnych;

10. zachęca do wykorzystywania rolnictwa precyzyjnego zapewniającego nowe podejścia do całościowego zarządzania gospodarstwem rolnym, jak maszyny sterowane technologią GPS/GNSS, które w połączeniu ze zdalnie kierowanymi bezzałogowymi systemami powietrznymi (BSP lub drony) mogą uprawiać grunty rolne z dokładnością do centymetra; zgadza się, że techniki te mogą znacząco zmniejszyć zużycie produktów ochrony roślin, nawozów i wody oraz przeciwdziałać erozji gleby; wzywa Komisję do usunięcia przeszkód na drodze do wprowadzania rolnictwa precyzyjnego, w szczególności tych związanych ze złożonymi i fragmentarycznymi systemami ICT oraz kwestiami dotyczącymi poziomów inwestycji; zwraca uwagę, że rolnictwo precyzyjne jest również ważne w dziedzinie hodowli jako środek kontroli sanitarnej zwierząt i ich paszy, a także mierzenia ich wydajności; zachęca państwa członkowskie do wspierania tych praktyk, w szczególności przez wykorzystywanie możliwości wynikających z nowych zasad dotyczących rozwoju obszarów wiejskich określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013; apeluje do Komisji o uwzględnienie przy okazji przyszłych przeglądów WPR wykorzystania rolnictwa precyzyjnego przez rolników w kontekście ekologizacji; podkreśla, że należy dopilnować, aby wszystkie gospodarstwa rolne, w tym gospodarstwa znajdujące się w regionach najbardziej oddalonych i odizolowanych, w tym także te najmniejsze, oraz wszystkie pozostałe podmioty na wiejskich obszarach rolniczych miały dostęp do tych technologii o wielu zastosowaniach, ponieważ należy utrzymać i rozwijać zatrudnienie na tych najbardziej wrażliwych obszarach;

11. z zadowoleniem przyjmuje większe wykorzystywanie BSP do celów rolniczych, ponieważ może to prowadzić do oszczędności w zużyciu materiałów ochrony upraw oraz wody; zwraca uwagę, że wkrótce ma zostać przedstawiony wniosek ustawodawczy w ramach przeglądu rozporządzenia podstawowego Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), tak aby wszystkie drony podlegały kompetencjom UE; wzywa Komisję do zapewnienia istnienia jasnych i jednoznacznych unijnych norm i zasad dotyczących cywilnego używania BSP oraz do uwzględnienia w przyszłych przepisach specjalnych warunków, na których drony wykorzystywane są w rolnictwie;

12. podkreśla znaczenie nowych, innowacyjnych i przystępnych cenowo rozwiązań w sektorze rolnictwa w celu zwiększenia stosowania bardziej przyjaznych dla środowiska metod, towarów i zasobów, wśród których można odnotować nie tylko nowe metody uprawy i gospodarowania gruntami, ale także sposoby stosowania na większą skalę odnawialnych źródeł energii i stopniowego zmniejszenia zapotrzebowania na paliwa kopalne;

13. zachęca do wykorzystywania innowacyjnych rozwiązań w systemach pomieszczeń dla zwierząt, które mogą przyczynić się do zapewnienia wyższego poziomu dobrostanu zwierząt, przez co zmniejszy się potrzebę stosowania weterynaryjnych produktów leczniczych, w tym środków przeciwdrobnoustrojowych; wskazuje na możliwość bardziej optymalnego wykorzystania odchodów zwierzęcych w produkcji energii odnawialnej i ulepszonych nawozów; przyznaje, że w naturalnych procesach można znaleźć nowatorskie rozwiązania w zakresie wychwytywania emisji, rozproszenia zanieczyszczeń oraz poprawy efektywności energetycznej systemów pomieszczeń dla zwierząt, jednocześnie regulując ich wpływ na koszty; zwraca uwagę, że metan może być wychwytywany do produkcji energii, co pozwoliłoby przyczynić się do złagodzenia zmiany klimatu; przypomina, że środki przeciwdrobnoustrojowe powinny być stosowane ostrożnie i w sposób odpowiedzialny oraz że można udoskonalić cały łańcuch produkcyjny przez wprowadzenie efektywniejszych i szybszych narzędzi diagnostycznych, lepsze monitorowanie w czasie rzeczywistym, ukierunkowane środki zapobiegawcze i nowe metody dozowania w celu zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, pozostawiając wystarczającą

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

swobodę tym państwom członkowskim, które stosują już zaawansowane rozwiązania w tym zakresie; zwraca też uwagę na potrzebę badań nad lekami w celu radzenia sobie z pojawiającymi się chorobami;

14. wspiera ekstensywne metody hodowli zwierząt i apeluje o rozwój innowacyjnych technologii umożliwiających skuteczną ocenę korzyści środowiskowych dla łąk i pastwisk utrzymywanych dzięki hodowli zwierząt, a także uznaje korzyści płynące z produkcji zwierzęcej stanowiącej uzupełnienie produkcji roślinnej;

15. podkreśla znaczenie odzyskiwania białka zwierzęcego w cyklu produkcyjnym; w związku z tym wzywa Komisję do opracowania środków mających na celu utylizację odpadów z sektora rolniczego i zachęcanie do ponownego wykorzystywania białka jako paszy dla zwierząt;

16. zachęca Komisję do promocji polityki dostępu małych i średnich gospodarstw do gruntów, wspierania produkcji zwierzęcej opartej na łąkach i pastwiskach oraz produkcji białek roślinnych, a także promowania badań naukowych i innowacji związanych ze zrównoważoną produkcją białek roślinnych;

17. podkreśla niewykorzystany potencjał technologii i innowacji dla rozwoju nowych towarów i produktów (w dziedzinach żywności i pasz, sprzętu rolniczego, biochemii, kontroli biologicznych itp.), które mogą przyczynić się do tworzenia nowych miejsc pracy w całym łańcuchu wartości branży rolno-spożywczej; zwraca jednak uwagę na fakt, że innowacje i „technologizacja” prowadzą do utraty miejsc pracy w tradycyjnych zawodach rolniczych, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia szkoleń i kursów przekwalifikujących dla pracowników w sektorach rolnych dotkniętych tym problemem; podkreśla, że tworzenie nowych miejsc pracy w sektorze rolnym ma fundamentalne znaczenie dla rozwoju obszarów wiejskich, ich ponownego zaludnienia i wzrostu gospodarczego, i uważa, że rozwijanie nowoczesnych praktyk rolniczych zwiększy atrakcyjność rolnictwa dla młodych rolników, jak również przedsiębiorców; wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości zachęcenia rolników do podnoszenia świadomości społecznej w zakresie działania łańcucha rolno-spożywczego i nowych metod produkcyjnych;

18. jest zdania, że nowe technologie informacyjne zapewniają szerokie możliwości tworzenia nowych łańcuchów wartości, które mogą obejmować bardziej bezpośrednie kontakty między producentami a konsumentami, w ramach których należy poświęcić większą uwagę innowacyjnym produktom, nowym usługom i większemu zróżnicowaniu produkcji z potencjałem do tworzenia nowych strumieni dochodów dla rolników, a także stworzeniu bardziej przejrzystego rynku, który przyniesie korzyści rolnikom i zwiększy ich potencjalny zasięg oddziaływania; zaznacza, że innowacje w łańcuchu dostaw żywności mogłyby przyczynić się do zapewnienia bardziej równomiernego podziału ryzyka;

19. podkreśla, że należy rozwiązać problem odpadów spożywczych, w szczególności systemowych odpadów spożywczych, gdyż co roku 100 mln ton żywności w Europie jest marnotrawione lub wyrzucane, co wynosi w przybliżeniu 30–50 % żywności wytwarzanej w UE; uważa, że aby zmniejszyć obecną skalę marnotrawstwa potrzebna jest także większa współpraca w łańcuchu żywności; zwraca uwagę, że przestarzałe ramy regulacyjne nie powinny stanowić przeszkody w stosowaniu nowatorskich sposobów przetwarzania odpadów spożywczych, oraz że należy zachęcać do wymiany najlepszych praktyk i priorytetowego traktowania nowatorskich projektów w celu przeciwdziałania marnotrawieniu żywności i stratom żywnościowym, w tym w ramach programu „Horyzont 2020”;

20. podkreśla, że każda tona odpadów spożywczych to około 4,2 tony CO₂, więc ich ograniczenie mogłoby mieć znaczący wpływ na środowisko; podkreśla ponadto znaczenie ram prawnych spójnych z zasadą gospodarki o obiegu zamkniętym, pozwalających na zdefiniowanie jasnych wytycznych dotyczących produktów ubocznych, optymalizację wykorzystania surowców i maksymalne ograniczenie odpadów resztkowych;

21. podkreśla, że znaczna część biotycznych strumieni odpadów jest już wykorzystywana na przykład jako pasze zwierzęce lub podstawowy materiał do produkcji biopaliw; uważa jednak, że te materiały powinny generować jeszcze większe korzyści, przez dążenie do zapewnienia największej wartości dodanej oraz wykorzystanie nowych technologii, takich jak biorafinacja, hodowla owadów, powtórne wykorzystanie lipidów, enzymów i białek zwierzęcych, pochodzących z pozostałości w sektorze spożywczym, fermentacja w stanie stałym, ekstrakcja biogazu i pozyskiwanie minerałów z obornika, jak również wykorzystanie nadmiaru obornika jako odnawialnego źródła energii; zwraca uwagę na brak jasnych zasad oraz niewystarczające wykorzystywanie innych zasobów pochodzących z biomasy, na przykład rolniczych produktów ubocznych i strumieni odpadów, i zachęca Komisję do wspierania ich ponownego używania w dziedzinach takich jak energetyka przez ułatwianie stosowania unijnych systemów uznawania i specjalnych środków w ramach

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

programów rozwoju obszarów wiejskich, umożliwiających włączenie rolników i innych zainteresowanych podmiotów, takich jak władze lokalne, w realizację projektów na małą skalę; zwraca uwagę, że te programy uznawania i specjalne programy rozwoju mogą również wspierać obieg transgraniczny i ulepszać synergię oraz spójność z innymi rozwiązaniami z zakresu polityki UE;

22. uważa, że degradacja jakości gleby kładzie się cieniem na przyszłości produkcji i uzasadnia zmianę praktyk produkcyjnych i systemów hodowli oraz że zaprzestanie hodowli w licznych gospodarstwach rolnych częściowo świadczy o spadku żyzności gleby, co jest związane z niewystarczającym poziomem występowania w niej substancji organicznych i niewystarczającym nawożeniem środkami organicznymi; wyraża zaniepokojenie faktem, że UE jest w wysokim stopniu uzależniona od przywozu minerałów do produkcji nawozów mineralnych, takich jak fosforan, oraz że produkcja nawozów mineralnych ma wysoki ślad węglowy i ekologiczny; zwraca uwagę na możliwość przetwarzania obornika zwierzęcego w koncentrat mineralny, który może być wykorzystywany do produkcji ekologicznych nawozów mogących zmniejszyć, a ostatecznie zastąpić potrzebę stosowania nawozów mineralnych, jako że ich poziom efektywności jest porównywalny z tymi nawozami; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że produkcja i stosowanie koncentratów mineralnych zapewnia znaczący wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym przez domknięcie tzw. pętli mineralnej i zmniejszy w znacznym stopniu koszty stosowania nawożenia przez gospodarstwa rolne; zwraca się do Komisji o zmianę unijnego rozporządzenia w sprawie nawozów i usunięcie przeszkód w dyrektywie w sprawie azotanów, aby umożliwić i pobudzić rozwój produkcji koncentratów mineralnych z obornika zwierzęcego;

23. wyraża zaniepokojenie faktem, że Unia Europejska nadal jest uzależniona od importu spożywczych produktów białkowych, takich jak soja, i apeluje o prowadzenie ambitnej polityki na rzecz rozwoju upraw wysokobiałkowych w UE;

24. zaleca stosowanie systemów zarządzania dostosowanych do pojedynczego gospodarstwa, które mierzą i oceniają bilans składników odżywczych na poziomie gospodarstwa związany z różnymi łańcuchami w cyklu produkcyjnym, co pomaga mierzyć wpływ poszczególnych gospodarstw na środowisko i obliczać bilanse składników odżywczych dla konkretnego gospodarstwa; zauważa, że efektywne wykorzystywanie minerałów pozwala uzyskiwać wyższe plony i zmniejsza zapotrzebowanie na nawozy oraz przyczynia się do stosowania efektywnych praktyk karmienia, co umożliwia rolnikom poprawę działalności przy jednoczesnej redukcji kosztów i odchodzeniu od działań o charakterze ogólnym; wzywa Komisję do wsparcia zaplanowanych już w tym obszarze programów pilotażowych przez współfinansowanie z różnych funduszy europejskich, m.in. „Horyzont 2020” i EFIS oraz do przedstawienia analizy tej kwestii;

25. zachęca do wdrożenia wysoce precyzyjnych niskoemisyjnych technik z zakresu przechowywania, transportowania i rozrzucania obornika, co prowadziłyby do znaczącego zwiększenia poboru składników pokarmowych z obornika przez rośliny, a tym samym zmniejszyłyby konieczność stosowania nawozów mineralnych i ograniczyłyby ryzyko skażenia wód;

26. zwraca uwagę, że lepsze techniki rozsiewania są jednym z kluczowych czynników sprzyjających ograniczeniu całkowitej wielkości emisji amoniaku i w związku z tym każde państwo powinno dopilnować, aby niskoemisyjne techniki nawożenia naturalnego były stosowane z wykorzystaniem nawożenia rzędowo-wgłębego (przy użyciu płóz lub węży wleczonych), nawożenia wtryskowego lub zakwaszania;

27. zwraca uwagę, że przyjazne dla klimatu praktyki rolnicze mogą przynieść trojake korzyści w postaci zwiększenia zrównoważonej produkcji, zapewnienia odpornego na zmiany klimatu rolnictwa lepiej przystosowanego do radzenia sobie ze zmiennymi i niekorzystnymi warunkami pogodowymi oraz zmniejszenia emisji z sektora rolnego przez zachęcanie do stosowania systemów produktywnych, efektywnych pod względem zasobów i cechujących się obiegiem zamkniętym; podkreśla, że rolnictwo i leśnictwo są wyjątkowymi obszarami działalności w zakresie aktywnego wychwytywania CO₂ przez uprawy i zalesianie, stosowanie upraw okrywowych i upraw strączkowych, ograniczanie uprawy roli oraz stałą pokrywą gleby, leśne pasy ochronne, które są również korzystne dla ochrony upraw i utrzymania potencjału retencyjnego, a także pochłanianie gazów cieplarnianych do gleby (pochłanianie dwutlenku węgla); zwraca w związku z powyższym uwagę na program „Cztery na tysiąc” przedstawiony podczas konferencji COP21 oraz na możliwość zachęt finansowych; zachęca rolników do dalszego prowadzenia nowych i nowatorskich praktyk oraz do ich większego zainteresowania tymi praktykami;

28. podkreśla ważną rolę agroleśnictwa w systemach rolniczych, w szczególności w ograniczaniu powodzi i erozji gleb oraz podnoszeniu stanu gleby; apeluje o dalsze uwzględnianie innowacyjnego i opartego na hodowli drzew podejścia w działalności rolniczej oraz o usunięcie przeszkód administracyjnych w celu optymalizacji planowania na poziomie zlewni rzek i dorzeczy oraz w zakresie gospodarki wodnej; podkreśla korzyści związane z powszechniejszym wykorzystaniem drzew w dążeniu do poprawy zrównoważonego charakteru i wydajności rolnictwa, a także zachowania

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

różnorodności biologicznej oraz lokalnego i regionalnego rozwoju gospodarczego; uznaje, że tradycyjne systemy łączące leśnictwo z wypasem są wielofunkcyjnymi i zrównoważonymi formami wykorzystania gruntów, które należy chronić i premiować, przy czym należy uwzględniać także nowsze metody włączania drzew do nizinnych systemów rolniczych, takie jak uprawa współrzędna alejowa;

29. uważa, że jakość gleby ma znaczenie gospodarcze i ekologiczne, ponieważ skutkiem pogorszenia stanu ekologicznego byłyby mniej produktywne gleby, mniejsza dostępność składników odżywczych, zwiększona podatność roślin na szkodniki i choroby, zmniejszony potencjał retencyjny i ograniczenie bioróżnorodności; wzywa Komisję do wspierania innowacyjnych praktyk i dzielenia się najlepszymi praktykami, takimi jak systemy płodozmianu, stała pokrywa gleby, ograniczanie uprawy roli lub nawożenie roślinami strączkowymi oraz przy wykorzystaniu bakterii azotowych w celu zapobiegania dalszej degradacji gleby; zwraca uwagę, że w celu zahamowania procesu pustynnienia i eutrofizacji należy zachęcać rolników do rozwijania systemów nawadniających, w tym do efektywnego gospodarowania wodą i stosowania oszczędnych technologii nawadniania; uważa, że zależność pomiędzy mobilizacją substancji organicznych a produkcją powinna być lepiej rozumiana; z zadowoleniem przyjmuje badania nad innowacyjnymi praktykami, takimi jak interwencje mikrobiologiczne (nawozy bakteryjne) i badania wzajemnego oddziaływania między roślinami a glebą z mikoryzą, bakteriami PGPR i PGR, co może zmniejszyć wpływ na środowisko i zredukować stosowanie chemicznych nawozów i pestycydów szkodliwych dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska; uznaje znaczenie zrównoważonego użytkowania gleby uwzględniającego potrzeby charakterystyczne dla danego miejsca;

30. uznaje, że systemy produkcji rolnej nie są wydajne, jeśli przez większą część roku borykają się na zmianę z powodzią albo suszami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania innowacji w zakresie gospodarowania zasobami wodnymi i ich ochrony w połączeniu z usługami doradztwa dla rolników i usługami rozpowszechniania wiedzy za pośrednictwem stosowania innowacyjnych technik i technologii w celu ograniczenia skali stosowania nieoszczędnych praktyk nawadniania oraz w celu łagodzenia skutków powodzi; apeluje o stosowanie tych nowych technik w połączeniu z istniejącymi i nowymi elementami krajobrazu, takimi jak stawy, oraz z programami mającymi na celu zwiększanie poziomu retencji wody w glebie i w siedliskach związanych z rolnictwem, takich jak podmokłe łąki, a także o ochronę obszarów infiltracji wód podziemnych, zwiększanie potencjału infiltracji wody do gleby i retencji wody; z zadowoleniem przyjmuje synergie między gospodarowaniem krajobrazem a planami gospodarowania wodami w dorzeczu; apeluje o zachęcanie do stosowania technik „regeneracji rolniczej” w celu zwiększania grubości wierzchniej warstwy gleby, umożliwiania tworzenia się próchnicy, nawożenia jałowych lub nieurodzajnych gleb kompostem w celu przywrócenia ich optymalnej funkcjonalności itp.;

31. wzywa do podjęcia większych wysiłków w celu opracowania i pełnego wdrożenia zintegrowanego systemu ochrony roślin przez wspieranie badań nad niechemicznymi alternatywami i środkami niskiego ryzyka, zdefiniowanymi w odnośnych aktach prawnych, oraz nad bardziej przyjaznymi dla środowiska pestycydami; przestrzega przed profilaktycznym stosowaniem środków ochrony roślin i podkreśla w tym względzie, że systemy zintegrowanej ochrony roślin powinny wykorzystywać w bardziej przemyślany sposób współdziałanie środków biologicznych i chemicznych; podkreśla, że należy w większej mierze wspierać innowacje w zakresie alternatywnych substancji niskiego ryzyka, jak zdefiniowano w odnośnych aktach prawnych, oraz fizyczne interwencje, przy czym należy pobudzać do działań ekologicznych i prowadzić kontrolę pod tym kątem na szczeblu europejskim; wyraża zaniepokojenie, że obecne podejście do udzielania zezwolenia na stosowanie środków ochrony roślin nie jest zadowalające oraz że opóźnia się przyjęcie przepisów prawnych dotyczących zintegrowanych środków ochrony roślin; apeluje do Komisji o przedstawienie planu działania w dążeniu do bardziej zrównoważonego systemu ochrony roślin, który obejmowałby usługi w zakresie doradztwa; zauważa, że mechanizmy kontroli biologicznej związane ze szkodnikami i chorobami mogą pomóc w zmniejszeniu zużycia pestycydów oraz przyczynić się do zwiększenia odporności roślin;

32. wzywa do ciągłego rozwijania innowacyjnych technik hodowli, przy jednoczesnym utrzymaniu europejskich banków nasion, ponieważ ma to fundamentalne znaczenie dla tworzenia nowych odmian roślin dających większe plony, mających większą wartość odżywczą oraz lepszą odporność na szkodniki, choroby i niekorzystne warunki pogodowe, a także dla sprzyjania różnorodności biologicznej; zwraca uwagę, że wiele nowych technik hodowlanych może zapewnić możliwość zmniejszenia wpływu konwencjonalnego rolnictwa na środowisko; ostrzega przed zamknięciem w pułapce uzależnienia od produktów chemicznych w przypadku nowszych odmian; wyraża niezadowolenie w związku z obecnymi obciążeniami administracyjnymi i regulacyjnymi dla przedsiębiorstw i zachęca do prowadzenia lokalnych programów hodowlanych; podkreśla, że niezbędne jest zachowanie należytej staranności przy zatwierdzaniu nowych odmian; apeluje do Komisji o propagowanie stosowania nowych technik, które przeszły właściwą ocenę ryzyka tam, gdzie była ona stosowna, i są w pełni zgodne z zasadą ostrożności, a także o zapewnienie MŚP dostępu do materiałów biologicznych

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

w sektorze hodowlanym, oraz oczekuje, że Komisja będzie zdecydowanie wspierała innowacje w tym zakresie; wyraża niezadowolony w związku z niedawną decyzją podjętą dnia 25 marca 2015 r. przez działającą w poszerzonym składzie Komisję Odwoławczą Europejskiego Urzędu Patentowego (EPO) w odniesieniu do spraw G2/12 i G2/13;

33. przypomina, w związku z innowacyjnymi technikami uprawy odmian roślin i hodowli ras zwierząt, o ustaleniach dotyczących prawnej ochrony wynalazków biotechnologicznych⁽¹⁾, zgodnie z którą wyłączona jest możliwość udzielenia patentu na zwykłe odmiany roślin i rasy zwierząt, a także na podstawowe biologiczne procesy produkcji roślinnej i zwierzęcej; pilnie wzywa Komisję do wyjaśnienia tej interpretacji i zakresu stosowania tego wyjątku, gdyż ze względu na bezpieczeństwo żywnościowe musi być nadal zagwarantowany swobodny dostęp do materiału hodowlanego i jego swobodne użycie;

34. podkreśla możliwość wykorzystywania instrumentów finansowych, aby wspomagać dochody europejskich gospodarstw rolnych; zauważa, że jedynie pięć państw członkowskich skorzystało z dodatkowych możliwości zapewnionych w ramach nowego programu rozwoju obszarów wiejskich, aby wykorzystać zgodne z wymogami rynku instrumenty finansowe w celu likwidowania luk rynkowych; wzywa Komisję do ułatwienia dostępu do kredytów, ponieważ brak takiego dostępu jest często barierą dla innowacji;

35. z zadowoleniem przyjmuje protokół ustaleń między Komisją i EBI oraz wyrażoną w nim wolę wspierania projektów rolnych i młodych rolników dzięki zapewnieniu nowych form wsparcia finansowego dla państw członkowskich przewidujących takie formy wsparcia finansowego jak fundusze gwarancyjne, fundusze odnawialne lub kapitał inwestycyjny, aby ułatwić dostęp do kredytów rolnikom i grupom rolników, takim jak spółdzielnie, organizacje i grupy producenckie oraz ich partnerzy, z myślą o wspieraniu inwestycji w gospodarstwa rolne w celu modernizacji, oferując jednocześnie możliwości finansowe pozwalające na pokonanie przeszkód w uzyskaniu kredytu, które napotykają w głównej mierze kobiety, a także zapewnienia możliwości finansowych młodym rolnikom w celu rozszerzenia ich działalności oraz aby zapewniać inwestycje w badania w sektorze publicznym we współpracy z partnerstwami publiczno-prywatnymi w celu testowania i wprowadzania na rynek innowacyjnych produktów; ponownie podkreśla, że Parlament chciałby, aby to wsparcie finansowe płynęło szerokim strumieniem oraz aby usunięto wszystkie przeszkody uniemożliwiające dostęp do tego finansowania;

36. wzywa Komisję do przeprowadzenia gruntownej oceny nowych umiejętności, jakie w przyszłości będą niezbędne do zarządzania gospodarstwami rolnymi w Europie, oraz do ich promowania ich rozpowszechniania za pośrednictwem wszelkich dostępnych instrumentów;

37. uznaje, że istnieje ogromny potencjał dla lepszego zarządzania ryzykiem i postrzega istniejące narzędzia zarządzania ryzykiem i rynkami jako słabo rozwinięte, co stwarza sytuację mogącą prowadzić do utraty produktywności w perspektywie krótkoterminowej i do długotrwałej utraty innowacji; wzywa Komisję do zbadania możliwości pobudzenia prywatnych systemów ubezpieczeń obejmujących niekorzystne zjawiska klimatyczne, choroby zwierząt lub roślin, inwazje szkodników lub incydenty środowiskowe, o których mowa w art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i do przedstawienia na ten temat sprawozdania;

38. z zadowoleniem przyjmuje możliwości, które otworzyły się dzięki europejskiemu partnerstwu innowacyjnemu AGRI (EIP-AGRI) na rzecz badań stosowanych w sektorze rolnym oraz partycypacyjnej innowacyjności, w której uczestniczą społeczności osób pracujących w sektorze rolnym; ubolewa nad fragmentarycznym sposobem wdrażania partnerstwa EIP-AGRI w ramach krajowych i w związku z powyższym wzywa Komisję do zapewnienia jak najprostszych procedur udziału; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny mechanizmów współfinansowania EIP-AGRI oraz innych europejskich publicznych działań politycznych w celu zachęcenia do skuteczniejszych badań, które w większym stopniu uwzględniają potrzeby wypracowania zrównoważonych praktyk agronomicznych i w dziedzinie rolnictwa ekologicznego i wynikają z potrzeb w zakresie przedsiębiorczości i potrzeb społeczno-ekonomicznych, poprzez tworzenie transgranicznych tematycznych grup badawczych oraz zapewnienie większych możliwości udziału przedsiębiorstw; apeluje do Komisji o większe zaangażowanie w celu zapewnienia konkretnego harmonogramu innowacji i badań związanych z programami „Horyzont 2020”;

39. podkreśla wagę świadomości konsumentów i ich informowania; podkreśla, że większa przejrzystość łańcuchów dostaw i produkcji może pomóc konsumentom w podejmowaniu bardziej świadomych wyborów dotyczących kupowanych przez nich produktów; uważa, że to z kolei może pomóc rolnikom w uzyskaniu większych przychodów z produkcji;

⁽¹⁾ Dyrektywa 98/44/WE w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych

Wtorek, 7 czerwca 2016 r.

40. uważa, że rozwój gospodarczy i zrównoważenie środowiskowe uzupełniają się wzajemnie, pod warunkiem pozostawienia wystarczającej przestrzeni dla innowacji i przedsiębiorczości oraz pod warunkiem podjęcia działań w celu zapobiegania pojawianiu się bezzasadnych różnic we wdrażaniu na poziomie krajowym i likwidowania tych różnic z mocą wsteczną, aby zapewnić w Unii równe warunki działania, między innymi przez badanie nowych i odpowiednich technik, takich jak obrazowanie satelitarne; wzywa Komisję do zapewniania rzeczywiście równych warunków działania w sektorze rolnym przy jednoczesnym gwarantowaniu pełnego przestrzegania w poszczególnych państwach członkowskich odpowiednich przepisów środowiskowych, takich jak dyrektywa ptasia i dyrektywa siedliskowa, a także do zadbania o to, by położyć kres różnicowanemu, sprzecznemu i nieoptymalnemu wdrażaniu tych przepisów w różnych państwach członkowskich;
41. wyraża zaniepokojenie faktem, że w przeglądzie śródkresowym strategii ochrony różnorodności biologicznej UE na okres do 2020 r. stwierdzono, iż rolnictwo nie poczyniło żadnego znaczącego postępu w przyczynianiu się do utrzymania i zwiększenia różnorodności biologicznej;
42. podkreśla, że WPR powinna być bardziej skoncentrowana na potrzebach rolników i uwarunkowaniach lokalnych, bez osłabiania celów strategii politycznej; podkreśla potrzebę uproszczonych i bardziej elastycznych ram prawnych, które są lepiej dostosowane do warunków krajowych i lokalnych oraz do zapewniania synergii z innymi sektorami przez lepszą wymianę wiedzy, integrację wykorzystywania zasobów, a także wpisują się lepiej w gospodarkę o obiegu zamkniętym w celu poprawy widoczności istniejących systemów specjalnego etykietowania promocyjnego oraz wspierania nowych innowacji w promowanie różnorodności europejskich produktów rolnych; podkreśla ponadto, że konkurencyjna i zrównoważona WPR gwarantuje powszechniejsze stosowanie nowatorskich praktyk oraz długoterminową żywotność europejskiego sektora rolnego poprzez ukierunkowanie interwencji rządowych oraz pobudzanie do innowacji w sektorze publicznym i prywatnym, które przyczyniają się do rozwoju gospodarczego Europy, w szczególności jej obszarów wiejskich;
43. wzywa Komisję, by co dwa lata składała sprawozdania w sprawie wpływu finansowania unijnego i innych unijnych środków w dziedzinie innowacji w rolnictwie na zmiany kosztów produkcji i cen sprzedaży produktów rolnych, jak również na powiązane perspektywy finansowo-gospodarcze rodzinnych gospodarstw rolnych w Unii;
44. uznaje innowacje za podstawowe narzędzie i kluczowy priorytet polityki horyzontalnej na rzecz rozwoju, wdrażania i osiągania celów reformy WPR na lata 2014–2020; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia bardziej ambitnej nadrzędnej strategii z wymiernymi rezultatami, aby zharmonizować i ukierunkować badania i innowacje w kontekście priorytetów politycznych; podkreśla, że WPR powinna zapewnić większą elastyczność w wykorzystywaniu nowo opracowanych technik i praktyk bez zwiększania obciążeń administracyjnych; uważa, że horyzontalnym priorytetem dla europejskich ram prawnych powinno być zapewnienie wystarczającej swobody dla programów pilotażowych i testowania innowacyjnych technik, przy poszanowaniu zasady ostrożności;
45. wzywa Komisję do dopilnowania, aby także w innych dziedzinach regulacji, mających na celu utworzenie lepiej funkcjonującego i zintegrowanego rynku wewnętrznego, przepisy i strategię polityczne były ukierunkowane na wzmocnienie uczciwej konkurencji;
46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-